

Tjitske Reidinga vertolkt titelrol in *Alice in Wonderland* „Bij het spelen ken ik geen diepe basisangst”

■ MUZIEKTHEATER door ESTHER KLEUVER

AMSTERDAM, vrijdag

Wanneer actrice Tjitske Reidinga haar eigen pr zou doen, zou ze binnen de kortste keren werkloos thuiszitten. Zodra ze wordt gebeld voor een rol, vraagt ze eerst of men ook al aan die en die heeft gedacht? „Ik zie mezelf van tevoren eigenlijk nooit een bepaalde rol doen. De enige keer dat ik wel absoluut zeker was van mijn zaak, was toen ik Honey in *Who's Afraid of Virginia Woolf?* mocht spelen.”

Een goede inschatting, want voor die rol sleepte ze meteen een Colombina in de wacht. Bij de vertolking van Alice in de muziektheatervoorstelling *Alice in Wonderland* kon Reidinga (Leeuwarden, 1971) zich echter eveneens niet veel voorstellen en ze was dan ook verbaasd dat het regie- en schrijversduo Geert Lageveen en Leopold Witte haar daarvoor benaderde. Maar een muziektheatervoorstelling bij Orkater, aangevuld met een 54-koppig orkest van Holland Symfonia, lonkte onweerstaanbaar. En dus was ze de afgelopen tijd vrijwel dagelijks in een schemerig repetitielokaal op een Amsterdams industrieterrein te vinden. Totaal iets anders dan de glamoureuze omgeving van de set van de tv-serie *Gooische Vrouwen*, maar de actrice geniet er zeker niet minder van.

‘Oerspelen’

Gezeten achter verschillende houten tafeltjes repeteren de acteurs de beroemde theescène. Eric van der Horst heeft bij gebrek aan kostuums twee elastieken om zijn hoofd gebonden om toch het idee van konijnentanden na te bootsen, terwijl Geert Lageveen, die de Hoedenmaker speelt, ondertussen fanatiek met twee eetstokjes op een theepot timmert. Juist dat ‘oerspelen’ trekt Tjitske Reidinga zo ontzettend aan in het toneelspele dat voor haar altijd de basis blijft, ook al kennen de meeste mensen haar als Claire van Kampen uit *Gooische Vrouwen*.

De actrice zit er vrij relaxed bij terwijl ze de teksten van Alice uit haar mouw lijkt te schudden. Een zware voorbereiding was deze keer niet nodig. „Alice stapt een voor haar totaal vreemde wereld in. Het is mooi om dat zo ongedwongen mogelijk te kunnen doen en die verwondering vast te blijven houden. Dan is het fijn als ik er als actrice ook vrij open in kan stappen. Ik ben sowieso nooit zo van het lang praten over een rol. Ik zoek het liever op de vloer uit.”

Ziek van de nervositeit is ze nooit. „Er zijn wel periodes geweest dat ik het eng vond om te spelen, maar dat had meer met oververmoeidheid te maken. Ik heb de laatste jaren misschien wel iets te hard gewerkt. Een half jaar nadat ik bevallen was van mijn tweeling, diende *Gooische Vrouwen* zich aan, terwijl ik ook nog in de *Familie Avenier* speelde. Er kwam geen einde aan en dat was best zwaar. Maar ik ken gelukkig niet die diepe basisangst waar sommige acteurs last van hebben. Bij mij zijn het over het algemeen meer gezonde zenuwen.”

Alice in Wonderland is uiteraard gebaseerd op de gelijknamige klassieker van Lewis Carroll. Reidinga herinnert zich nog het dikke boek dat thuis bij haar vader in de kast stond. „Het plaatje op de voorkant fascineerde me toen ik nog een klein meisje was, maar ik had de moed niet om het te lezen. Het was zo veel tekst. Maar Alice is een soort icoon. Iedereen weet wie ze is, ook al ken je

het verhaal misschien niet precies. Het heeft iets magisch. Je kunt je fantasie erop loslaten. Wat ik me echter nooit had gerealiseerd, is dat er eigenlijk ontzettend onaardig gereageerd wordt op Alice. Wat dat betreft, was het voor die tijd een modern kinderboek.”

De samenwerking tussen de musici en de acteurs vergt bij deze productie misschien nog wel de grootste gewenning. „Het is een enorm grote groep mensen die straks op het toneel staat. Maar als alles straks samenvalt, wordt het prachtig. De muziek varieert van Mozart en jazz tot Rieu en Van Warmerdam. Je zou het een soort Alice in Wondermuziekland kunnen noemen.”

‘Alice in Wonderland’ (6+), een coproductie van Orkater en Holland Symfonia, staat van 15 mei t/m 30 mei in diverse theaters. Info: www.orkater.nl, www.hollandsymfonia.com

■ Tjitske
Reidinga:
„Alice heeft
iets magisch.
Je kunt je
fantasie erop
loslaten.“

FOTO:
KATINKA
KRIJGSMAN

